

लोभकः-भिका, लोभकः-भिका, ¹लुभिमषकः-लुलोभिमषकः-षिका, लोभकः-भिका ;

²लोभिता-लोब्धा-ब्धी, लोभयिता-त्री, लुभिमषिता-लुलोभिमषिता-त्री, लोभिता-त्री ;
लुभ्यन्-न्ती, लोभयन्-न्ती, लुभिमषन्-लुलोभिमषन्-न्ती ;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि दैवादिककुप्यतिवत् (224) ज्ञेयानि । निष्ठायाम्-
³लुब्धम्-लुब्धः-लुब्धवान् ; क्त्वायां-⁴लुभित्वा-लोभित्वा-लुब्ध्वा, इति च अस्य
धातोः विशेषः ।

(1515) “लुभ विमोहने” (VI-तुदादिः-1305. सक. सेट्. पर.)

‘विमोहनम्=व्याकुलीकरणम्’ इति क्षीरस्वामी ।

‘गार्ध्वे लुभ्यति मोहार्थं तुदादेर्लुभतीति शे ।’ (श्लो. 141) इति देवः ।

लोभकः-भिका, लोभकः-भिका, लुभिमषकः-लुलोभिमषकः-षिका, लोभकः-भिका ;
लोभिता-त्री, लोब्धा-ब्धी, लोभयिता-त्री, लुभिमषिता-लुलोभिमषिता-त्री,
लोभिता-त्री ; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि दैवादिककुप्यतिवत् (224)
ऊहानि । निष्ठायाम्-^Aविलुभितः [⁵विलुभिताः केशाः], शतरि-लुभन्, क्त्वायां
^Bलुभित्वा-लोभित्वा, इमानि रूपाणि अस्य धातोः विशेषः ।^C लोभनीयम् ।

1. ‘रलो व्युपधात्—’ (1-2-26) इति सेट्. क्त्वासनोः कित्त्विकल्पः । तेन सन्नन्ते सर्वत्र क्त्वाप्रत्ययेऽपि रूपद्वयं बोध्यम् ।
2. तृचि ‘तीषसहलुभ—’ (7-2-48) इति तादेराध्यातुकस्य इङ्विकल्पनात् रूपद्वयमिति ज्ञेयम् ।
3. ‘यस्य विभाषा’ (7-2-15) इति निष्ठायामिष्णिषेधः । तेन एकमेव रूपम् ।
4. क्त्वायाम् ‘रलो व्युपधात्—’ (1-2-26) इति कित्त्विकल्पः । ‘तीषसहलुभ—’ (7-2-48) इत्यादिना इङ्विकल्पः । तेन रूपत्रयमिति ज्ञेयम् ।
5. ‘लुभो विमोहने’ (7-2-54) इति निष्ठायामिडागमो भवति । विलुभिताः = केशाः । विलुभितः=सीमन्तः । अन्यत्वं लुब्धो वृषलः, शीतेन पीडित इत्यर्थः ।
- A. ‘दधत् विलुभितं वातैः केशरं वह्निपिङ्गलम् ॥’ भ. का. 9-40.
- B. ‘लुभो विमोहने’ त्विद् स्यात् वा कित्त्वं रल इत्यपि । लोभित्वा वा लुभित्वा वा केशान्मृत्त्यति (?) बालिका ॥’ इति प्र. सर्वस्वम् ।
- C. ‘दिग्व्यापिनीर्लोचनलोभनीयाः भृजान्वयाः स्नेहमिष सवन्तीः ।’ भ. का. 2-13,